

Redaktörerna [sic!] har ordet

Historien går i vågor. Det gäller även hur redaktörskapet för *Historisk tidskrift* sett ut under de senaste 100 åren. I februari tillträdde vi – Anne Berg och Robin Ekelund – som vikarierade redaktörer för *Historisk tidskrift*. Det var flera decennier sedan tidskriften hade ett delat redaktörskap, temanummer undantagna. Från 1991 och fram till vårt tillträddande har redaktörskapet för *Historisk tidskrift* utförts i ensam gestalt. I samband med Lars M. Anderssons avgång från posten 2005 skrev han att det vore förhastat att koppla samman perioden av ensamredaktörer – som alltså skulle sträcka sig ytterligare 18 år framåt i tiden – med en generell våg av individualism i västvärlden. Oavsett om en sådan koppling är förhastad eller ej framstår nog den ensamme redaktören för *Historisk tidskrift* som en självklarhet. Men i en tid då historiker och forskare i närliggande ämnen allt oftare samarbetar och samskriver såväl artiklar som forskningsansökningar kan ett delat redaktörskap sägas ligga i tiden. Det vetenskapliga landskapet förändras. Kanske utgör de senaste årens praxis att låta två gästredaktörer dela på temanumren, i lag med vårt tillträde, ett trendbrott? Kanske kommer det visa sig att det var en tillfällig lösning.

Ser vi längre tillbaka i *Historisk tidskrifts* historia kan vi finna flera exempel på delat redaktörskap. Ofta handlade det då inte om en jämbördig arbetsfördelning. Under några år i mellankrigstiden var Sven Tunberg och Yngve Lorents sekreterare respektive "biträdande sekreterare" för föreningen, vilket alltså också betyder att Lorents var "biträdande" redaktör. Under det andra världskriget tillträdde Nils Ahnlund som redaktör och Sven Grauers som "medredaktör". De innehade posterna från 1944 till 1948. Därefter följde en tjuugoårsperiod av ensamredaktö-

rer. Från revolutionsåret 1968 fram till 1991 inföll en ny period av delat redaktörskap. Tidstypiskt nog försvann efter ett tag den tydliga hierarki som rått mellan "huvudredaktör" och "andre redaktör" eller "biträdande". I årsmötesprotokollet för 1979 kan man läsa att Svenska Historiska Föreningen "utsett till redaktörer för *Historisk tidskrift* Hans De Geer, Stockholm, Ann-Sofie Källemark [Ohlander], Uppsala och Håkan Lindgren, Uppsala". Ansvaret och arbetet skulle alltså delas lika mellan tre personer.

Oavsett hur redaktörskapet utförs kommer *Historisk tidskrift* ut med fyra häften per år. Häfte 2 årgång 2023 består av tre uppsatser, en essä, en bild i perspektiv och ett idé- och debattinlägg samt en avhandlingsrecension, och som vanligt en välfylld kortrecensionsavdelning. Numrets idé- och debattinlägg tar upp tråden från debatten som initierades av Henric Bagerius *et al.* i *Historisk tidskrift* 142:4 (2022) om de stora skillnaderna i Sverige gällande innehållet i lärarutbildningen i historia: Ulf Zander argumenterar bland annat för att lärarutbildningarna bör närma sig varandra och att såväl universitet som högskolor bör inse att en lärarutbildning måste vara både en akademisk utbildning och en yrkesutbildning. Diskussionen kring historielärarutbildningen är viktig och vi ser gärna fler inlägg, tankar och perspektiv i frågan.

Som vikarierande redaktörer är vårt uppdrag att under en kortare tidsperiod förvalta "den svenska historieforskningens flaggskepp", för att återigen citera den förra redaktören Lars M. Andersson. Samtidigt är det viktigt att om och om igen ställa sig frågan vilken roll en historievetenskaplig tidskrift ska ha i en tid där bland annat publikationsmönster och forskningsstrategier förändras. Om just dessa frågor och under rubriken "Historisk tidskrift i en föränderlig omvärld" arrangerar *Historisk tidskrift* ett panelsamtal vid Svenska Historikermötet i Umeå i juni i år. Ni är alla varmt välkomna att lyssna och diskutera med oss och paneldeltagarna.

*Uppsala universitet & Göteborgs universitet
Malmö universitet*

ANNE BERG
ROBIN EKLUND